

OSVRT NA ODABRANU NOVELU

Giovanni Boccaccio: *Dekameron: Deseti dan, peta novela*

Kao i sve ostale kratke i zanimljive novele u *Dekameronu*, ni ova nije zakazala u osjećaju jednakog pozitivnog iskustva tijekom i nakon čitanja. Ovo je samo jedna u nizu od poučnih novela sa slojevitom porukom koju nije teško aktualizirati i primijeniti u sagledavanju današnjeg svijeta. Autor nam kroz novele ukazuje na različite ljudske osobine, postupke i razmišljanja te također daje do znanja kako je izgledao život ljudi u 14. stoljeću.

Ova novela, vrlo jednostavna i razumljiva u svojoj srži, čitatelju šalje jasnu i očitu poruku. Vrlo je čitka te je primjerena za sve uzraste. U cijeloj noveli primjećuje se upotreba gradacije i suprotnosti. Dok se novela bazira samo oko triju likova, svejedno uspijeva izmijeniti tri kompletno različita karaktera, koji naposljetku nadopunjavaju jedan drugoga time što među sobom čine dobro. Ansaldo Gradense, očajan i željan Dianorine ljubavi i pažnje, ne želi odustati od svog nedostižnog cilja da ju zavede i učini svojom. Dianora, svjesna situacije u kojoj se nalazi, bez oklijevanja neprestano odbija Ansaldo i njegove očajničke pokušaje. Zbog toga što je sve to tajila, njezin bogati muž Gilberto, inače vedre i ljubazne ćudi, nije bio upoznat sa situacijom. Dok se Ansaldo na sve načine pokušavao približiti lijepoj plemkinji, ona je od njega zatražila čvrst dokaz da ju voli te mu daje zadaću da za vrijeme ciče zime stvori vrt pun zelenila kako bi svoju ljubav i materijalno dokazao. Izazov koji mu je zadala ju je veselio jer je bila uvjerena da će njime otjerati nesretnog Ansaldo. Iako se plemkinja već ranije izjasnila da s njim ništa ne želi, svejedno iskazuje odlike pakosti time što od njega traži nešto što je praktički nemoguće. Zbunjen i potišten zbog izazova, Ansaldo smišlja načine kako bi udovoljio svojoj ljubavi. Njegovo srce koje buktu za njom ne dopušta mu da odustane. Već na polovini novele možemo uočiti važnu poruku: ne odustaj! Uz pomoć čarobnjaka Ansaldo je uspio stvoriti rascvjetali vrt u siječnju i zadiviti plemkinju. No konačno svjesna u kakvom se problemu nalazi, s obzirom da nije ni sanjala da će uporni mladić zaista uspjeti ostvariti nemoguće, Dianora osjeća krivnju i kajanje. Osim što ovdje uočavamo simbol pokajanja i žaljenja za učinjenim pogreškama, autor ne dopušta da tu zastanemo te nas vodi dalje. Dianora, zadivljena upornošću njezinog udvarača i izgledom vrta, napokon sve priznaje svome mužu. Ponovno dolazimo do važne poruke. Iako se Gilberto silno rasrdio na vlastitu ženu kada je prvi put čuo što se dogodilo, uspio se smiriti i čitatelju odaslati još jedan primjer osobnosti koja ignorira negativnosti i okreće se budućnosti, razmatrajući situaciju iz svih uglova i promišljajući kakvo bi ponašanje bilo pošteno i humano za sve. Naime, osobno se ne miješa u situaciju, već suprugu podupire da ispuni svoje obećanje i održi čast. Vidljivi su simboli milosti i razumijevanja. Kako je gospodar

Ansaldio bio čestit ispunivši zadani izazov, tako se i Gilberto, potaknut njegovim primjerom, okrenuo rješenju kojim bi pokazao čast, dostojanstvo i zahvalnost. Posramljena Dianora, nakon što se pojavila u kući potencijalnoga ljubavnika, ponovno je iskusila milost, ovoga puta Ansaldovu. Očaran dobrotom supruge svoje nesuđene ljubavi, moli ju da mužu prenese poruku njegove beskrajne zahvalnosti zbog toga što se smilovao njegovoj zauvijek neuzvraćenoj ljubavi. Potaknut Ansaldovom velikodušnošću, čak je i čarobnjak koji je stvorio zimski vrt prema njemu bio milostiv.

Ova kratka novela jako mi se sviđela. Dojmilo mi se isprepletanje simbola osjećanja krivnje i podarene milosti te bih ovaj tekst preporučila i drugima da ga pročitaju. Mislim da najveći primjer velikodušnosti i časti iskazuje Ansaldio. Činjenica da je *ispred nosa* imao ženu za kojom je toliko žudio i bio spreman sve učiniti za nju, ali ju je svejedno odbio kako bi iskazao zahvalnost njezinom mužu i pokazao vlastitu čestitost, zbog podarene je milosti samo dokaz da je moralnost najvažnija ljudska osobina koja nas oslikava u najboljem mogućem istinoljubivom svjetlu.

Anja Kovačević, 2. c